

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci žalobcu: **JUDr. I.J.**, správca konkurznej podstaty úpadcu K., a.s., O.B., IČO: X. proti žalovanému: **1/ P., a.s., O.B.**, IČO: X., zastúpenému advokátom JUDr. Š.H.K., **2/ F., s.r.o., O.B.**, IČO: X., **3/ N., s.r.o., O.B.**, IČO: X., **4/ N., spol. s.r.o., O.B.**, IČO: X., o **určenie neúčinnosti právnych úkonov**, o odvolaní žalobcu a žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. marca 2009, č. k. 15Cb/722/2001-173 v spojení s opravným uznesením z 27. mája 2009, č. k. 15Cb/722/2001-188, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 25. marca 2009, č. k. 15Cb/722/2001-173 v spojení s opravným uznesením z 27. mája 2009, č. k. 15Cb/722/2001-188 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania vo výške 71,92 Eur na účet právneho zástupcu.

Žalovanému 2/, 3/ a 4/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach žalobu zamietol. Súčasne uložil žalobcovi nahradiť žalovanému 1/ na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 171,73 Eur. Žalovaným 2/, 3/ a 4/ náhradu trov konania nepriznal.

Uznesením z 27. mája 2009 pod č. k. 15Cb/722/2001-188 Krajský súd v Košiciach rozsudok zo dňa 25. marca 2009, č. k. 15Cb/722/2001-173 opravil v druhom odseku výroku tak, že označenie žalovaného má správne znieť: žalovaný 1/.

Súd prvého stupňa rozsudok odôvodnil tým, že zo spisu Krajského súdu v Košiciach 1K 438/97 zistil, že 26.5.1999 súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka K., a.s. so sídlom v B.O., IČO: X. a za správcu podstaty ustanovil JUDr. I., advokáta, S..

Súd poukázal na ust. § 15 ods. 1, 2, 16 ods. 4 zák. č. 318/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov.

Žalobca sa domáhal určenia neúčinnosti právnych úkonov, a to odplatných prevodov obchodných podielov 4 obchodných spoločností, ktoré uzavrel úpadca 20.5.1996, ako aj neúčinnosti kúpnych zmlúv z 24.5.1996 a 21.5.1996, predmetom ktorých bol predaj hnuteľného investičného majetku a drobného hmotného majetku úpadcom v prospech žalovaného 1/ ako kupujúceho. Žalobca sa domáhal určenia neúčinnosti uvedených právnych úkonov z dôvodu, že existuje preukázateľný úmysel úpadcu uvedenými právnymi úkonmi ukrátiť veriteľov s tým, že úmysel musel byť kupujúcemu známy. Z ust. § 15 ods. 2 vyplýva, že odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu.

Je nesporné, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 26.5.1999, a preto v zmysle citovaného ustanovenia možno odporovať právnym úkonom, ktoré dlžník urobil v období troch rokov pred vyhlásením konkurzu, teda v období od 26.5.1996. Pri podaní odporovacej žaloby je potrebné v zmysle citovaného ustanovenia § 15 ods. 1 rozoznávať hmotnoprávnu lehotu vyplývajúcu z ust. § 15 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorá je podmienkou úspešnosti odporovacej žaloby a všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu pre podanie odporovacej žaloby, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, čo je v tomto prípade deň nasledujúci po vyhlásení konkurzu. Z dokazovania vyplynulo, že v danom prípade žalobca odporuje právnym úkonom urobeným v lehote dlhšej než tri roky pred začatím konkurzu v zmysle ust. § 15 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zároveň zamietol aj žalobu v časti o vrátenie majetku do podstaty v súvislosti s uskutočnenými odporovateľnými právnymi úkonmi,

pretože uvedený nárok bezprostredne súvisí s úspešnou odporovateľnosťou právnych úkonov. Napriek tomu, že súd dospel k záveru, že žalobca uplatnil nárok nedôvodne, vzhľadom na čas uskutočnenia právnych úkonov je potrebné zdôrazniť, že úmysel ukrátiť konkurzného veriteľa uvedenými právnymi úkonmi z vykonaného dokazovania nie je zrejmý. Nie je možné stotožniť hodnotu obchodného podielu spoločnosti s výškou vkladu spoločníka v spoločnosti. Skutočná hodnota obchodného podielu je závislá od čistého obchodného imania spoločnosti, ktoré zohľadňuje aj výšku záväzkov spoločnosti. Na neúčinnosť právneho úkonu nemá tiež vplyv skutočné zaplatenie dohodnutej kúpnej ceny.

Podľa § 14 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, ak zmluvou o vzájomnom plnení ešte v čase vyhlásenia konkurzu nespĺňa ani úpadca ani druhý účastník zmluvy alebo sa splnila len čiastočne, každá zmluvná strana môže od zmluvy odstúpiť.

Z dokazovania vyplynulo, že na základe zmlúv o prevode obchodných podielov došlo k zmene spoločníka v obchodných spoločnostiach, ktoré boli zapísané v obchodnom registri a hnutelné veci úpadcom boli žalovanému 1/ po uzavretí kúpnych zmlúv odovzdané. Z uvedených dôvodov podľa právneho názoru súdu predmet zmluvy bol splnený, a preto dôvod jednostranného odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu, a teda aj dôvod vrátenia hnutelných vecí do konkurznej podstaty úpadcu nie je ani z uvedeného dôvodu opodstatnený. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému 1/ priznal náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie práva. Predmetom konania je určenie neúčinnosti právneho úkonu, v ktorom sa má určiť podľa § 15 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní, či právny úkon je alebo nie je voči konkurzným veriteľom právne účinný a s tým súvisiace právo na vrátenie vecí nadobudnutých neúčinným právnym úkonom do konkurznej podstaty. Z uvedeného dôvodu súd priznal právnomu zástupcovi žalovaného 1/ za 1 úkon právnej služby základnú sadzbu tarifnej odmeny podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Žalovanému 1/ vznikli trovy konania spojené s právnym zastúpením advokátom, ktorému patrí odmena za 3 úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/, d/ cit. vyhl. (prevzatie, príprava zastúpenia, účasť na pojednávaniach 2.12.2005 a 25.3.2009) vo výške 2x 1 154 Sk (76,61 Eur), 1x 53,49 Eur a paušálna náhrada hotových výdavkov podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. 2x 150 Sk (9,96 Eur) a 1x 6,95 Eur. Advokát je platiteľom DPH, a preto sa tarifná odmena (nie paušálna náhrada hotových výdavkov) zvyšuje o 19% daň z pridanej hodnoty, čo predstavuje 438,52 Sk (14,56 Eur) zo sumy 2 308 Sk a 10,16 Eur zo sumy 53,49 Eur. Spolu žalovanému 1/ patria trovy konania vo výške 171,73 Eur.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným 2/, 3/ a 4/ rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešným žalovaným náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že sa náhrady trov konania vzdali.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 20.5.2009. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a určiť, že prevod obchodného podielu spoločnosti N., s.r.o. so sídlom v B.O. prevodcom B., a.s., IČO: X. na nadobúdateľa N., spol. s r.o., IČO: X. v rozsahu 72 661,49 Eur (t. j. 2 189 000 Sk) za kúpnu cenu 33 193,92 Eur (t. j. 1 000 000 Sk) podľa zmluvy zo dňa 20.5.1996 je právne neúčinný;

Prevod obchodného podielu spoločnosti P., s.r.o. so sídlom v B.O. prevodcom B., a.s., IČO: X. na nadobúdateľa N., spol. s r.o., IČO: X. v rozsahu 988 249,35 Eur (t. j. 29 772 000 Sk) za kúpnu cenu 464 714,86 Eur (t. j. 14 000 000 Sk) podľa zmluvy zo dňa 20.5.1996 je právne neúčinný;

Prevod obchodného podielu spoločnosti A., s.r.o. prevodcom B., a.s., IČO: X. na nadobúdateľa N., spol. s r.o., IČO: X. v rozsahu 423 222,47 Eur, (t. j. 12 750 000 Sk) za kúpnu cenu 199 163,51 Eur, (t. j. 6 000 Sk) podľa zmluvy zo dňa 20.5.1996 je právne neúčinný;

Prevod obchodného podielu spoločnosti F., s.r.o., IČO: X. prevodcom B., a.s., IČO: X. na nadobúdateľa N., spol. s r.o., IČO: X. v rozsahu 193 885,68 Eur (t. j. 5 841 000 Sk) za kúpnu cenu 82 984,80 Eur (t. j. 2 500 000 Sk) podľa zmluvy zo dňa 20.5.1996 je právne neúčinný;

Predaj strojov a zariadení popísaných v prílohe č. 1 bol vykonaný úpadcom v prospech P., s.r.o. v hodnote 10 207,13 Eur (t. j. 307 500 Sk, cena vrátane DPH) a predaj DHIM popísaný v prílohe č. 2 bol vykonaný úpadcom v prospech P., s.r.o. za 4 082,85 Eur (t. j. 123 000 Sk, cena vrátane DPH) je právne neúčinný a žalovaný v 1/ rade je povinný stroje uvedené v odvolaní pod č. 1-124 vrátiť do konkurznej podstaty. Žalovaný v 1/ rade je povinný vrátiť do konkurznej podstaty úpadcu K., a.s. nehnuteľnosti špecifikované v odvolaní pod bodom 1-24 a hnutelné veci špecifikované pod bodom 1-9. Žalovaný v 2/ rade F., s.r.o. je povinný vrátiť do konkurznej podstaty úpadcu K, a.s. nehnuteľnosti špecifikované v odvolaní pod bodom 1-12. Žalovaný v 3/ rade N., s.r.o. je povinný vrátiť do konkurznej podstaty úpadcu K, a.s. nehnuteľnosti špecifikované v odvolaní pod č. 1-3 a hnutelné veci špecifikované pod bodom 1 a 2. Žalobca taktiež žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v 1/ až 4/ rade nahradiť žalobcovi trovy konania, alternatívne navrhol, aby Najvyšší súd rozsudok Krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca v odvolaní poukázal na tú skutočnosť, že prvostupňový súd vychádzajúc z nedostatočne zisteného skutočného stavu veci vyvodil nesprávny právny záver, ak žalobu zamietol v celom rozsahu, pričom sa nevysporiadal s tou časťou žaloby, v ktorej bola preukázaná neplatnosť právnych úkonov pri vložení a prevedení nehnuteľnosti na žalované obchodné spoločnosti bez toho, aby žalovaní zaplatili žalobcovi za tieto prevody kúpnu cenu. Nevysporiadal sa taktiež s námietskou žalobcov, že takýto postup sa prieči dobrým mravom v obchodných vzťahoch, nakoľko majetky boli prevedené vždy na osoby blízke a osoby v spojení v rámci úzkeho okruhu spoločníkov žalovaných obchodných spoločností s prešpekulovaným postupom s výstupom na žalovaného v 4/ rade. Ten ich postup znefunkčnil o výrobnú činnosť úpadcu a ukrátil veriteľov na ich právach. V danom prípade ide o absolútne neplatné právne úkony od samého začiatku, na ktoré súd musí vždy prihliadať. Sú tu dané dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 1, 2 písm. a/, c/, d/, f/ O.s.p.

Prvostupňový súd sa nezaoberal neplatnosťou prevodov obchodných podielov a nezaplacením kúpnej ceny za prevod obchodných podielov a taktiež skutočnosťou, že prevody obchodných podielov boli prevádzané takým spôsobom, že to spôsobuje neplatnosť právneho úkonu.

Zmluvy o prevode obchodných podielov sú absolútne neplatné a právne neúčinné a taktiež neplatné sú právne úkony, ktorými boli vložené nehnuteľnosti a iný hnutel'ny majetok, hlavne výrobné stroje, zariadenia, auto a iné bez ich riadneho ocenenia. Taktiež bolo preukázané, že splatnosť nepeňažného vkladu pred zápisom do obchodného registra, hoci išlo o nehnuteľnosť, ktorá mala byť nepeňažným vkladom, nebolo splnené zo strany vkladateľa, nakoľko správcovi vkladu nebolo odovzdané vyhlásenie v písomnej forme s overeným podpisom vkladateľa. Ak teda takéto prehlásenie nebolo vykonané, nie je možné nepeňažný vklad považovať za splatený. Taktiež následne neboli ani fyzický odovzdané predpísaným spôsobom tak, ako to vyžaduje zákon. Vôbec nedošlo k zaplaceniu kúpnej ceny vo všetkých prevodoch obchodných podielov, ktoré sú žalované v tomto spore. Ak by bol súd preskúmal listinné dôkazy z obchodného registra u žalovaných spoločností, bol by žalobe vyhovel a nehnuteľnosti a hnutel'ny majetok by vydal do majetku úpadcu, nakoľko úkony spojené s týmito prevodmi nehnuteľností, ako aj prevodmi hnutel'ného majetku, boli absolútne neplatné, načo súd musí prihliadať ex off. V danom prípade došlo k odstúpeniu od zmluvy pri nesplnení zmluvnej povinnosti, t. j. nezaplatenia dohodnutej ceny v dohodnutej lehote a zmluvy sú neplatné ex tunc od samého začiatku i v nadväznosti na tú skutočnosť, že nepeňažné vklady neboli zrealizované zákonom predpísaným spôsobom. Právne úkony žalovaných, ktoré je nutné považovať za osoby blízke ako vo vzťahu k úpadcovi

a vo vzájomnej súvislosti vzájomne prepojené úkony nimi vykonané boli vedomou činnosťou presne cieleňou v snahe získať majetok bez zaplattenia kúpnej ceny. Súd prvého stupňa sa taktiež nezaoberal otázkou, že predmetné právne úkony boli v rozpore s dobrými mravmi. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, prečo neakceptoval dôkazy a návrhy žalobcu, hlavne vo vzťahu k neplatnosti právnych úkonov a ich nečinnosti k problematike porušenia dobrých mravov. Prečo neskúmal zaplattenie kúpnej ceny, hoci to bola základná podmienka a taktiež prečo neskúmal, či bola splnená zákonná podmienka vloženia nepeňažných vkladov, ak z obsahu týchto zmlúv vyplýva na jednej strane, že ide o vklady peňažné, no hneď na to sa pokračuje v texte o tom, že ide o vklady nepeňažné, ku ktorým nebolo doložené prehlásenie vkladateľa v písomnej podobe s overeným podpisom, čo spôsobuje neplatnosť tohto úkonu. Súd porušil zásady pre náležitosti rozsudku podľa § 157 O.s.p. Z napadnutého rozsudku nie je jasné, čo bolo základom tohto rozhodnutia a na základe akých dôkazov a úvah súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Týmto konaním bola žalobcovi odňatá možnosť na spravodlivý proces a týmto konaním súdu bol ukrátený na svojich právach, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok a Ústava SR. Súd taktiež porušil právo účastníka na spravodlivý proces v tom, že nerešpektoval dôkazy a výpovede žalobcu.

Proti výroku rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania žalovanému 1/, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania tak, že uloží žalobcovi zaplatiť žalovanému 1/ P., a.s. trovy konania vo výške 8 578,69 Eur a trovy odvolacieho konania.

Žalovaný 1/ odôvodnil odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Súd priznal nesprávne žalovanému 1/ náhradu trov konania 171,73 Eur. Pri vyčísľovaní trov konania vychádzal žalovaný 1/ z hodnoty predmetu sporu 988 249,35 Eur, čo odôvodnil tým, že žalobca žiadal uložiť žalovanému 1/ povinnosť vrátiť veci, ktoré tvorili nepeňažný vklad a hodnota nepeňažného vkladu bola pri založení spoločnosti 29 772 000 Sk, t. j. 988 249,35 Eur. Výšku hodnoty predmetu sporu vo vzťahu k žalovanému 1/ vo svojej žalobe vyčísľil sám žalobca, a preto je potrebné pri vyčísľovaní trov konania aplikovať predmetnú hodnotu predmetu sporu. Prvostupňový súd podľa žalovaného 1/ nesprávne postupoval, keď posúdil vec tak, že nepriznal žalovanému 1/ náhradu trov konania vypočítanú z hodnoty predmetu sporu 988 249,35 Eur.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1/ podaním zo dňa 12. júna 2009. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku vo veci samej ako vecne správny potvrdiť a zaviazat žalobcu nahradiť žalovanému 1/ trovy odvolacieho konania. Žalovaný 1/ uviedol, že súdne konanie v tomto prípade začalo na základe žaloby, ktorá bola podaná až po uplynutí zákonom

stanovenej prekluzívnej lehoty. Avšak aj v prípade, ak by bola žaloba podaná v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote, dokazovaním by sa preukázala nepravdivosť tvrdení žalobcu. Súd skúmal prekluziu ex offio, žalovaný 1/ má predmetné záväzky splnené. Tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde a na podporu svojich tvrdení ani nepredložil relevantné dôkazy. Ako je zrejmé zo samotnej žaloby, žalobca si bol v čase podania žaloby vedomý toho, že úkony, ktorých neúčinnosť namietal, sú platné. Vyplýva to priamo z textu žaloby, kde sa na str. 4 uvádza, že úkony sú platné. Až v odvolaní žalobca poukazuje na údajnú neplatnosť právnych úkonov. Žalobca na jednej strane uvádza v žalobe, že išlo o platné právne úkony a vo svojom odvolaní namietal, že sa súd nevysporiadal s tou časťou žaloby, v ktorej preukazoval neplatnosť. Žalobca si teda protirečí. Odvolateľ namietal aj nápadný nepomer hodnoty prevádzaného podielu a kúpnej ceny. Nevedno ako dospel žalobca k takému názoru. Ceny boli v tomto prípade zodpovedajúce trhovej cene. Spoločnosti boli riadne založené a vznikli na registračnom princípe. Z rozsudku je zrejmé, akými úvahami sa súd riadil. Odvolateľ tiež uvádza, že súd nezistil náležité skutočný stav veci. Z odvolania nie je zrejmé, ktoré konkrétne dôkazy podľa odvolateľa prvostupňový súd nevykonal. Žalovaný 1/ nemá vedomosť o návrhu žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania znalcom v odbore architektúra. Navyše, nie je zrejmé, aký význam by vlastne v tomto konaní malo znalecké dokazovanie znalcom v odbore architektúra.

Žalovaný 2/, 3/ a 4/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2) prejednal odvolanie žalobcu i žalovaného 1/ podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Žalobca odôvodnil odvolanie ustanovením § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ O.s.p., t. j., že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd je toho názoru, že odvolacie dôvody nie sú dané.

Odvolací súd nezistil, že by v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a má za to, že nebolo porušené právo účastníka na spravodlivý proces. Súd prvého stupňa úplne a správne zistil skutkový stav veci, vykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým

zisteniam a vec správne právne posúdil. Rozhodnutie súdu prvého stupňa má všetky náležitosti písomného vyhotovenia rozsudku v zmysle ust. § 157 ods. 1, 2 O.s.p. a odôvodnenie rozsudku je presvedčivé.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojim návrhom domáhal neúčinnosti právnych úkonov - prevodov obchodných podielov, ktoré uzavrel úpadca 20.5.1996, ako aj neúčinnosti kúpnych zmlúv z 24.5.1996 a 21.5.1996, predmetom ktorých bol predaj hnuiteľného investičného majetku a drobného hmotného majetku úpadcom.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 318/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zmien a doplnkov, konkurzní veritelia alebo správca sa môžu domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa ods. 2-6, ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky konkurzného veriteľa, sú voči konkurznému veriteľovi právne neúčinné. Toto právo má konkurzný veriteľ alebo správca aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný, alebo ak už bol uspokojený.

Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu v úmysle ukrátiť svojho konkurzného veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy (§ 15 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní).

Podľa ods. 3-4 Zákona o konkurze a vyrovnaní, je možno odporovať právnym úkonom dlžníka, ak nimi došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky, a to aj vtedy, ak tu nebol úmysel ukrátiť konkurzného veriteľa za predpokladu, že medzi dlžníkom je personálne a kapitálové prepojenie spôsobom uvedeným v týchto odsekoch. Rozdiel medzi podmienkami v ods. 3-4 je najmä v tom, že ods. 4 sa týka len dlžníka, ktorý je právnickou osobou. Zákon je v týchto prípadoch prísnejší a pre úspešnú odporovateľnosť stačí preukázať ukrátenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky ako objektívnu skutočnosť, včasnosť uplatnenia nároku a prepojenie dlžníka druhej zmluvnej strany niektorým zo spôsobov uvedených v zákone.

Zo spisu vyplýva, že Krajský súd v Košiciach uznesením z 26.5.1999 pod sp. zn. 1K 438/97 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka K., a.s. so sídlom v B.O., IČO: X. a za správcu podstaty ustanovil JUDr. I., advokáta, S.. V zmysle ust. § 15 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní možno odporovať právnym úkonom, ktoré dlžník urobil v období troch rokov pred vyhlásením konkurzu, teda v období od 26.5.1996. Najvyšší súd Slovenskej republiky

sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že nebola dodržaná podmienka včasnosti uplatnenia nároku. Žalobca odporuje právnym úkonom urobeným v lehote dlhšej než 3 roky pred dňom vyhlásenia konkurzu, teda úkonov urobených v období pred 26.5.1996, a preto súd správne z dôvodu nedodržania podmienky včasnosti uplatnenia nároku žalobu zamietol.

Zároveň súd správne zamietol aj žalobu v časti o vrátenie majetku do podstaty v súvislosti s uskutočnenými odporovateľnými právnymi úkonmi, pretože uvedený nárok bezprostredne súvisí s úspešnou odporovateľnosťou právnych úkonov.

Žalobca v odvolaní vytyka súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal otázkou neplatnosti prevodov obchodných podielov, že sa nevysporiadal s tou časťou žaloby, v ktorej bola preukázaná neplatnosť právnych úkonov pri vložení a prevedení nehnuteľností na žalované obchodné spoločnosti bez toho, aby žalovaní zaplatili žalobcovi za tieto prevody kúpnu cenu, že úkony žalovaných boli urobené v rozpore s dobrými mravmi. K tomu odvolací súd uvádza, že odporovateľnosť je možné uplatniť len vtedy, ak je právny úkon platný. Odporovateľnosť sa týka len právnych účinkov právneho úkonu a nie jeho platnosti. Dôsledkom odporovateľnosti je len neúčinnosť právnych úkonov, nie ich platnosť. Ak by žalobca úspešne odporoval právnym úkonom, tieto právne úkony ostávajú naďalej platné a sú neúčinné v zmysle Zákona o konkurze a vyrovnaní len voči konkurzným veriteľom. Odporovať je teda možno len takým právnym úkonom, ktoré sú inak platné a splňajú všetky náležitosti stanovené právnym predpisom. Ak by bol totiž právny úkon neplatný, bol by zároveň aj právne neúčinný a u takéhoto úkonu by sa nebolo možné dovolávať odporovateľnosti. V prípade, že by účastníci zmlúv uzatvorili zmluvy neplatné, súčasne by nemohli byť splnené podmienky odporovateľnosti, a preto žalobe by nemohlo byť vyhovené. Preto ak sa žalobca odvoláva na neplatnosť právnych úkonov v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, nemôže byť splnená podmienka odporovateľnosti podľa § 15 Zákona o konkurze a vyrovnaní, za tohto stavu nemôže byť žalobe, ktorou sa žalobca domáha neúčinnosti právnych úkonov, vyhovené.

Súd prvého stupňa teda správne rozhodol, keď žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

Súd prvého stupňa tiež správne rozhodol o náhrade trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a zásady úspechu. Správne tiež vyčíslil trovy konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/. Predmetom konania je určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa § 15 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní. Hodnotu tohto práva nie je možné vyčísliť v peniazoch, preto základ tarifnej odmeny za úkony právnej služby v konaní sa určí podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Odvolací súd sa stotožnil s vyčíslením trov priznaných žalovanému 1/ tak, ako to urobil súd prvého stupňa a považuje odvolanie žalovaného 1/ proti výroku o náhrade trov konania za nedôvodné.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p., keďže tento je vo výroku vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešný žalobca v odvolacom konaní vo veci samej nemá právo

na náhradu trov konania. Úspešným žalovaným 2/, 3/, 4/ trovy odvolacieho konania nevznikli, preto im odvolací súd náhradu trov konania nepriznal.

Úspešný žalovaný 1/ má právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia, a to za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v sume 53,49 Eur, 1 režijný paušál 6,95 Eur, 11,48 Eur DPH, teda trovy odvolacieho konania činia spolu 71,92 Eur.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. septembra 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.